

greszak noemden we hem op de Veluwe, zijn babbellend liedekje zong, opgewonden standje die hij is: —

In mien land beuten¹⁾ ze àndere vuren,
Van houten as m'n beenen,
En stompen as m'n scheenen —
En die in vieren gekleefd
En doar nog dun hout tusschen!

Mocht ik zulk een vriendelijke herinnering aan den gulden tijd toen we nog sprookjesooren hadden bij iemand wakker geroepen hebben, 't zou mij genoeg doen!

Bodegraven.

G. DE GEAAF.

Vinca major?

1. Meermalen zagen wij in onzen tuin dat zwarte slakken hun pas gedooide makkers kwamen opeten. Is dat gewoonte of uitzondering?

Wel leven slakken van doode of levende organische stoffen. Maar dat ze bij gelegenheid elkaar oppeuzelen weten wij niet.
H.

2. Wij hebben verscheidene uit zaad gekweekte, niet geënte appelboompjes, allen vijfjarig; één van deze prijkt met acht tuiltjes van groote bloesems.

Is dat bloeien van zaailing bijzonder vroeg? Of zijn de anderen te traag?

Zaailingen bloeien gewoonlijk niet zoo vlug. Wel soms als 't boompje ziekelijk is.
H.

Voorts nog een derde vraag naar aanleiding van het mooie stuk over maagdepalm van den heer M. J. Blijdenstein te Enschedé:

Groeit *Vinca major* nergens in ons land in 't wild?

Op een boschoogte bij Geulhem zag ik einde Mei 1896 een grootbloemige maagdepalm; ook de bladen waren veel grooter dan gewoonlijk. In 't zelfde jaar half April bloeiden in de Wimmersdal bij Valkenberg *Vinca's* met gewone én andere met zeer groote bloemen; echter waren de groene bladen hier gewoon, niet forscher dan de andere met kleinere bloemen.

In Oudemans Flora N. noch in Suringar wordt *V. major* vermeld en daarom betwijfelde ik altijd, of ik wel de gewenschte gevonden had.

In onzen tuin bloeit nu een zeer forsche *Vinca* met groote bloemen en bladen.

Eenige jaren geleden nam ik een uitlooper hiervan mee, die zich een weg had gemaakt onder de schutting van een buitenplaats te Valkenberg.

Apeldoorn, 12 Mei 1903. L. V. HAVERKOTTER—NAGEL.
Frederiklaan.

Vinca major, met bloemen en bladeren bijna dubbel zoo groot als van *V. minor*, is een Zuid-Europeesche plant, die misschien verwilderd kan zijn op een beschut hoekje, maar geen stand houdt als er een strenge winter over heen gaat.
H.

Een jagersverhaal.

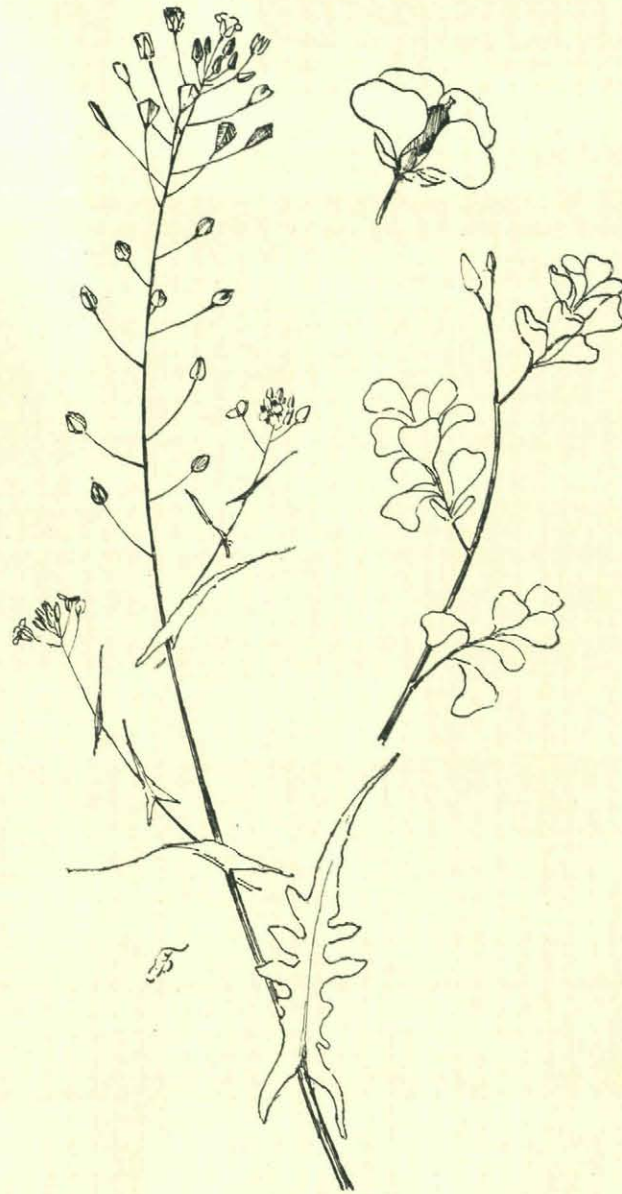
De boschwachter vertelt: Als de oude haas jongen geworpen heeft, verbergt hij ze achter stompen en struiken. De diertjes blijven daar stil zitten. 's Avonds komt de oude haas om ze voedsel te geven. Zij maakt een zacht knorrend geluid en daar komen de jonge haasjes onmiddellijk op af. Als alle verzorgd zijn, worden ze weer achter struiken verstopt en de oude haas gaat heen. Nu komt de egel, maakt hetzelfde knorrend geluid, de haasjes komen er begeerig op af en worden opgegeten. — Zou 't waar zijn?
T.

De boschwachter Wezenaar uit den Aerdenhout vertelde mij: Vlak over mijn huis had ik een wilde eend zitten op 12 eieren. Pinkster-Zondag kwamen ze uit. Maandagavond laat zit ik bij de warmte na tinnen nog voor mijn deur en hoor de eend angstig kwaken. Ik er heen; net kom ik er bij, daar zie ik een egel bij het nest, ik schop hem weg dat hij vliegt. Vijf minuten later weer verschrikkelijk gekwaak; de egel zit er weer bij; ik trap hem dood. 's Morgens vond ik vier kuikentjes dood en aangevreten.
H.

1) Beuten of bodden = branden.

Kruisbloemen-vergroeiingen.

Uit Meppel kreeg ik een aardige vergroeiing gestuurd van de Pinksterbloem (*Cardamine pratensis*). De kelk was normaal aanwezig en de kroon ook, maar in plaats van stampers en meeldraden was er een spil, bezet met nog tien tot twaalf fraai gekleurde kroonblaadjes. Het was

Misvormingen bij Cruciferen.

Links: Herderstaschje met bloemknop-stampers.
Rechts: Pinksterbloem met bloemknopstamper en Pinksterbloem met enkel kroonbladen.

geen „dubbele bloem” maar een tak, met gekleurde bladeren bezet.

Zelf vond ik een Pinksterbloem met een vreemd lang gesteeld vruchtbeginzel, dat bij nader onderzoek niets anders bleek te zijn dan een echte bloemknop, waarin alle deelen van een volledige bloem aanwezig waren. Hetzelfde verschijnsel nam ik ook waar bij Herderstasch. Het is volstrekt niet ongewoon en als ge er even op let, zult ge bij deze en andere cruciferen interessante voorbeelden van bloemvergroeiingen kunnen vinden. Maak er maar eens een verzamelingetje van, dat kan u nog eens te pas komen voor een tentoonstelling.
T.

Vleermuizen lokken.

Nu er zooveel vleermuizen vliegen, wil ik u eens een aardig kunstje leeren. Ga 's avonds op een open plek staan en boots met uw lippen het geluid van vliegende insecten na. Zeer goed is het geluid, dat je maakt, als je